

BROOSKET

I denna tidning:
Skotlandsbesök vid Kinner
Kjell har äntligen nått toppen

**Nr 3 Årgång 32
September 2018**

► Ronny, ordförande:

Sommaren 2018, ja vad skall man säga? Varmt!

Våra sommartävlingar 3-dagars och Jungfruloppet blev två riktigt bra arrangemang. Det är helt fantastiskt att se alla ni arrangörer, med Peter, Uffe o Olle G i spetsen, som med full energi och ett glatt humör engagerar er för att de tävlande skall få en fin upplevelse! Olyckligtvis så inträffade en incident på 2:a etappen på 3-dagars då en man ”segnade ner livlös vid kontroll 63”, som Magnus så fint beskrev det i Skogsport! Där gjordes fina insatser av både tävlande och oss arrangörer, en inte allt för lätt uppgift mitt uppe i allt! Tack alla för den insatsen!

Ni som varit vid Kinner, har sett att vi nu fått en ny infiltration för vårt avlopp på plats! Stugkommittén har med hjälp av Broströms Gotland AB och ett rejält bidrag från region Gotland genomfört investeringen som förhoppningsvis håller måttet i mången år!

Våra kurs/träningar på tisdagarna fortsätter på full effekt! Det är så roligt att se alla barn o ungdomar samsas under den inledande uppvärmningen som leds av våra ”äldre” ungdomar för att sen fortsätta i sina resp. grupper! Rekryteringskommittén kör vidare i år långt in i oktober och sen tar våra träning/soppkvällar vid! Det är såklart förhoppningen att vi fortsätter och åker till Kinner på tisdagarna under hela hösten/vintern! Vad sägs om att servera 120 – 130 portioner med soppa!!

Vad händer då annars i närtid, jo bland annat: DM-lång, 25-manna, Helg utan älg, vår egen säsongsavslutning 4 november, o-event i Borås veckan efter, skinkjakter, gympa på måndagar och som sagt träning varje tisdag vid Kinner. Sedan jobbar vi vidare med planering av den nya duschanläggningen där vi hoppas på en byggstart hösten 2019!

Till sist, så kvittrade någon i mitt öra att det kanske är dags igen för konferens/kryssning till Åland! Vad sägs? Messa mig på 070-631 15 86 om ni tycker vi skall planera in en sådan!

Ordförande Ronny Liljegren

Den här gången säger vi GRATTIS till

Eva Gahnström 60 år 5/11

Emelia Gustavsson 10 år 1/10

Karin Wollbo 10 år 21/10

Gotlands Bro OK
Box 1145 621 22 Visby
Kinnerstugan, tel: 27 31 70
Hemsida: www.gotlandsbrook.com
e-mail: info@gotlandsbrook.com

Nästa nummer

Nästa nummer av Broosket ges ut i juletid.

► Världsmästarinna till Kinner

Marita Skogum kommer till Kinner!

Torsdagen den 22 november kl 18 är det åter dags att fylla Kinnerstugan. Föreläsare vid årets inspirationsdag är **Marita Skogum**

- Flerfaldig världsmästare
- F.d. förbundskapten för Sveriges OL-landslag
- Kommunikolog, föreläsare, inspiratör

Besöket är möjligt tack vare att vi är så duktiga på att göra mycket klubbarbete i form av lärgrupper och därmed få ekonomiska resurser via SISU.

Inbjudan publiceras på hemsidan under hösten. Men boka datumet redan nu!

Informationskommittén

► Häng med på säsongsavslutning

Gotlands Bro OK in bjuder alla medlemmar till säsongsavslutning 4 november.

Vi avslutar säsongen med en lagtävling där flera deltävlingar ingår. Alla kan delta men det blir nog roligare om man fyllt 5 år. Varje lag består av minst 3 personer eller max så många som ryms i en bil. Varje lag behöver en bil med förare. Eller cyklar då allt sker i Visby med omnejd.

Vi börjar kl. 12.30 och slutar ca 17.00.

Samling på Coops parkering Östercentrum.

Mat serveras ca 15.30. Det bästa av allt det är gratis.

Välkomna att anmäl ett lag eller enskilt. Av alla enskilda anmälningar bildar Ulf lämpliga lag. Anmälan senast 23/10 skriftligen eller via mail till Ulf Nilsson, byg-gulf@hotmail.se

► Festkommittéerna

Vi rullar på med våra festkommittéer, här kommer de som är närmast i tiden. Första namnen i resp. kommitté fungerar som sammankallande! Om vi får möjlighet att arrangera OL-galan så är kommitté nr 8 medarrangör där, om inte så arrangerar nr 8 årsfesten 2019! Nr 9 tar vid därefter.

Nr 8 OL-gala/årsfest 2019

Solveig och Anders Nilsson

Olle och Erland Gardell

Johan och Karin Löfstedt

Gunnar och Annika Ericsson

Göran och Elin Gustavsson

Veronika Edgren

Nr 9 Årsfest/sommarfest 2019

Karin och Kjell Skalberg

Janne och Carina Lindby

Monika W och Ronnie Nilsson

Johan och Görel Malmros

Stefan Wittmann

► Information om GDPR

Från 25 maj 2018 gäller nya regler om hanteringen av personuppgifter.

Inom idrottsrörelsen behandlar vi en stor mängd personuppgifter. De används bland annat till att hålla ordning i medlemsregister, fördela ekonomiska stöd eller arrangera tävlingar. Det finns särskilda regler för hur personuppgifter ska hanteras på ett tryggt och säkert sätt.

25 maj 2018 ersattes personuppgiftslagen med den nya dataskyddsförordningen (GDPR), vilket gör att kraven förändras något. Med anledning av dessa förändringar har klubben tagit fram en ny Integritetspolicy. Den beskriver mer utförligt hur och varför vi sparar dina personuppgifter samt vilka rättigheter du har.

Vill du läsa Integritetspolicyn i sin helhet så hittar du den under rubriken ”Dokument” på klubbens hemsida, www.gotlandsbrook.com

Vi uppmanar alla medlemmar att regelbundet kontrollera och uppdatera egna uppgifter på IdrottOnline.

I och med betalning av medlemsavgiften ger du ditt samtycke till klubbens hantering av dina personuppgifter enligt integreringspolicyn.

► Inomhusträning i vinter

- Spinning lördagar kl 10 Visby Träningscenter. 60 kr per gång. Säg till i receptionen att du är orienterare. Oftast Elisabeth Johansson som är ledare.
- Cirkelträning måndagar kl 19 på Korpen Skarphäll. 12/11-17/12. Bara att gå in, ingen anmälan. Tunna inomhusskor eller barfota går bra. Elisabeth leder detta 45-minuters-pass. Ta gärna en löp-runda innan.

► Vad heter din nyckel till Kinner?

Har du en nyckel till Kinnerstugan?

I förra Broosket efterlyste vi nycklar till stugan. Det behöver upprättas en aktuell lista. Några har meddelat mig, men jag vet att det finns fler nycklar ute bland medlemmarna. Så därför: alla som har nyckel till Kinner meddelar Ulf Nilsson så vi kan göra en aktuell lista med namn och nummer. byggulf@hotmail.se 070 727 79 67

► Nu kan du köpa cykelkläder

Byxor vuxen 800 kr S-XL

Tröja vuxen 600 kr S-XL

Byxor junior 574 kr 130-160 cl

Tröja junior 399 kr 130-160 cl

Vi måste beställa minst fem par byxor och fem tröjor. Hör av dig snarast till Ulf Nilsson. Jag beställer så fort jag fått ihop tillräckligt antal.

► Jungfruloppet

152 startande - och debuterande tävlingsledare

Jungfruloppet 2018 genomfördes en solig tisdag i juli under fina förhållanden. Det var lite osäkert på förhand hur många som skulle dyka upp pga värmen som vi haft denna sommar, men det visade sig vara hårt virke i öns terränglöpare. Vi fick ta emot 152 löpare i år. Vilket är något mindre än dom senaste åren, men med en temperatur på upp mot 30 grader så år vi vara nöjda med den uppslutningen.

Själva tävlingen är ett trademärk för sig själv, det är nog ingen som sprungit den här tävlingen som missat att det här är Sveriges naturskönaste lopp. Det var väldigt glada och nöjda löpare som kom i mål.

Nytt för i år förutom att jag tagit över stafettpippen som tävlingsledare från Mats Sigalit, var att vi testade med ett digitalt tidtagningssystem (racesplitter). Det var dags att vi utvecklade oss, då det manuella systemet kanske inte fungerade perfekt för så många löpare som vi har nu för tiden. Det nya systemet fick jag följa med på Ladingsrännnet och testa tillsammans med Svaide Roma. Det var lite kommentarer om att jag gick runt med Brojacka på deras tävling, men det bjuder vi på. Det var väldigt lätt att lära sig och kostade inte många kronor, så istället för att köpa in ett helt tidtagningssystem så kunde man sköta allt via en dator och en app. Det gick även att genomföra tävlingen utan att vara uppkopplad, vilket är en fördel med tanke på mottagningen vid Kinnerstugan.

Det fungerade utan några större problem. Andreas, Ylva och John som skötte sekretariatet i år gjorde ett kanonjobb, trots allt nytt att sätta sig in i.

I övrigt flöt tävlingen på som tidigare år. Jag själv som är ny hade mycket att lära mig. Men det med rätt personer på rätt plats, (som gjort det här förmodligen innan jag föddes) så gick allt smidigt. Det är riktigt kul att se hur många duktiga och kompetenta medlemmar vi har i den här klubben. Jag kommer att tacka er allihop med en ny inbjudan till nästa år att få äran att arrangera denna tävling med mig igen.

Tävlingsledare Olle Gardell

► Ungdomsresa till Uppsala

Första fastlandsresan för många Bro-barn – och

En helg i september reste 33 broare från 8-72 år till Uppsala för två dagars tävlande. För flera av dem var det första fastlands-orienteringen. Broosket har träffat Olle Tornell, snart 8 år, samt Jorun Robsarve Malmros och Havanna Björkman Filander, båda 12 år för att hör hur det var.

Hur bodde ni?

Jorun/Havanna: Stället hette Vittinge. Det var en fotbollsplan med liten klubbstuga, scen och dansbana. Det var ganska trångt.

Olle: Jag sov bra på liggunderlag.

Hur var det i skogen?

Jorun/Havanna: Vi sprang U2 första dagen, det var enkelt. Andra dagen blev det lite svårare i U3. Det var långt till start. Marken i skogen var mjuk och stenarna var väldigt stora.

Olle: U2 var lite svår, men pappa Kim skuggade. Det var mycket höjder och vit skön mossa i skogen. Det var långt till starten, men då värmdes jag upp på vägen så jag var riktigt laddad för att springa fort! På söndagen var jag lite tröttare.

Är det något särskilt ni vill berätta om från resan?

Jorun/Havanna: När vi åkte från tävlingen på söndagen började det blåsa och hagla. Det hade fallit flera träd över vägen och på ett av husen vid klubbstugan. Vi var på äventyrsbad i Uppsala, det var kul.

Olle: Det var kul att åka båt och minibuss och prata med de andra. Jag har lärt känna de äldre ungdomarna. Äventyrsbadet var också kul.

reflektioner från av mor som varit med länge

Som Broare sen barnsben och förälder till en ganska nybliven orienterare som blivit så pass intresserad att han kan tänka sig att avstå en fotbollsmatch (Äh, mamma det är OK det är bara mot Roma) är det givet att åka med på den fastlandsresa som marknadsförs som "perfekt resa för dig som vill testa orientering på fastlandet".

33 deltagare blev det i år, ungefär samma antal som i fjol. Ett helt gäng med föräldrar, alla de yngsta hade med sig både trygghet och uppföljare vilket är nödvändigt för att det skall bli så bra som möjligt.

Resan planeras som en mindre "enkel" resa men kräver ändå sin organisation och sina ledare. För mig var det ett tag sen sist men att kunna bidra till lite historik, information, frukostinköp, en tröstande famn, kylspray och annat som behövs är mestadels bara roligt!

Boendet skulle vara stort och bra var det utlovat, Vittinge IK:s idrottsanläggning. Men vid närmare eftertanke var det kanske inte så stort ändå och vi fick utlokalisera det äldre gänget till lokalen vid dansbanan (Vittinge folkpark). Vilket var tur, annars hade blivit kärvt. Lite trist men det funkade!

Orienteringen och terrängen blev en utmaning, främst för de äldre ungdomarna. Svårt och jobbigt! Det är lite olika hur de tar sig an utmaningarna, men vi vuxna försökte både peppa, heja och trösta. Det är inte lätt att ge sig ut på det man känner att man inte riktigt behärskar. Göran ställde upp med kartanalys och goda råd vilket ger lite ny kunskap och mod att återigen ta sig an utmaningen dagen efter.

Stämningen var god hela resan. Lite känslostormar, men de hanterade vi tillsammans. De äldsta ungdomarna vi har i klubben skall vi vara riktigt stolta över. De bryr sig om de yngre, krånglar sällan när vi ber dom om något och är väldigt omtänksamma mot varandra! Alla runtomkring er märker det också, ni är toppen!

Äventyrsbadet är ett stående inslag, och förmodligen en av anledningarna till att det är så poppis att åka med. Tävlades i vattenrutschkanan gjordes det bland både barn och föräldrar. Lite för kort tid, men man hinner mycket om man ligger i!

Samarbetet gjorde att det mesta gick snabbt och enkelt, både när det skulle fixas frukost, städas och packas in i bilar.

Kort sagt en riktigt trevlig resa! Vi lär vara minst lika många som vill åka med nästa år också, så ni som bokar har en riktig utmaning framför er!

/Helene Eklund

Bros ungdomar var långt ifrån de första i Vittingeparken, artisten Owe Thörnquist skrev om den i sången "På festplatsen" redan 50-talet:

"För se i Vittingeparken är det dans i kväll och dom har skaffat hit ett stadskapell
och svänger det gör det, det vet jag, jag har hört dem förut men klockan ett är det slut
Så det är bäst vi trampar på lilla stumpan. Kors där gick en maska på strumpan
men gråt nu inte mer, det går säkert fler, innan solen gått ner."

Lyssna på den, finns på youtube.

► Skottlandsbesök vid Kinner

Juniorlandslaget samlade erfarenhet på ön

I somras gästades vi av skotska juniorlandslaget. Deras ledare Elizabeth Furness berättar här om deras vistelse på Gotland och Kinnerstugan. Håll till godo med en liten språkövning!

Varför valde ni att komma till Gotland?

– Gotland chose us! We go to a Scandinavian camp every 2 years for training followed by competition days so I was looking for places which had competitions in the middle of July. Then Duncan Robertson emailed me about opportunities for him in Scotland... and before long, thanks to Duncan and Iain, this trip was arranged.

Vad visste ni om gotländsk orientering?

– Before we came we had heard that Gotland orienteering was very different from mainland Sweden and there were many interesting rocks so I was very interested to give our juniors this experience.

Hur många deltog i lägret, vilka åldrar?

– We had 24 juniors aged 13 years to 18 years plus three young coaches (22/23 years old), 1 older coach, 2 cooks and myself as Lead Coach.

Vad tyckte ni om den gotländska terrängen?

– The terrain was quite a challenge for us. We are used to a lot more contours! Also the many small bushes in some areas made it hard to get through the terrain. We had great support from Anna Samelius in arranging the areas and the maps so we had experience of different areas on Gotland.

Finns det några likheter med den terräng ni är vana vid?

– Not much similarity at all. The rock features in some places were more as we are used to. We had to become very good at using our compass – instead of being able to use the contours to navigate through the terrain.

Ni tävlade i 2-och 3-dagars, vad tyckte ni om arrangemangen?

– Both these events were very well organised and easy for us as competitors to have a really good experience: the parking so close to the Arenas; the Arena facilities (we never have showers at our events!); Finish in the Arena; commentary and walks to the Starts.

Är det några skillnader mot hur man arrangerar tävlingar i Skottland?

– In many ways they are the same and certainly at multi-day events they always try to have Parking and Arena with the Finish close together, even if sometimes it means a 2km walk to the start. One difference is the number of Open courses available at your events – at our multi-day events there would only be a small number of courses, mainly for the younger, less experienced people and you certainly wouldn't be able to see the map before entering. I think yours is a very good system.

Hur var det att bo i Kinnerstugan?

Foto: Birgitta Hjerthén

– Underbar, fantastisk! The cooks were a bit worried that it was just one ‘family’ cooker in the kitchen but the weather meant we could have barbeques and they managed very well. Thank you for making the space in the fridge/freezer and cupboards. All the adults were so grateful for the special room for us to sleep – that was such a lovely thing to do. Thank you.

Ni hade ett späckat program, men gjorde ni något annat än tränade och tävlade?

– Well, the juniors always love to go the supermarket so we went at least twice with them to ICA . (What did they buy? Bilal!) We had an afternoon in Visby which was not long enough for such an amazing town but we all enjoyed looking around and seeing the wonderful buildings and ancient streets. Our last day was a visit to Faro – to the sea stacks and the beach. We managed to swim nearly every day in different places on the way back from the training or competition and also at the beach below Kinnerstugan. There were a lot of ice-creams bought during the week!

Är det någon särskild händelse som ni särskilt minns från er vistelse på Gotland?

– We will all remember the whole stay as special. Many parents have said to me that the juniors have talked about it so much and that they had a wonderful time.

Om vi skulle vilja komma och tävla i Skottland, vad finns det då för möjligheter?

– Of course I am going to say WOC2022!! We are already excited that we have been awarded a Sprint WOC in Edinburgh and there will be several events around it for spectators. But before that, we have the Scottish 6 Days in 2019 and 2021 which are always well-organised and planned events. The orienteering will be VERY different from Gotlandic terrain. Be aware that accommodation needs to be booked up well in advance. If anyone wants any help or advice, just get in touch with me epfurness@btinternet.com <https://www.scottish-orienteering.org/soa/category/fixtures-events>

/Birgitta Hjerthén

► Rikslägret

Bro OK:s Natalie Gardelin och Edvard Pettersson deltog i Riksläget i Idre tillsammans med ungdomar från klubbar runt om i landet. Bland annat Visborgs OK och Svaide Roma SOK. Foto: Anna Samelius

► "Orientering är verkligen livet"

Långläsning: Natalie Gardelin berättar om en

Den här sommaren har det varit mycket orientering för min del. Inte bara här på ön utan även på fastlandet på olika platser.

Här på ön har det varit lite extra träningar med Extravaganza gruppen som vi kallar den. Det är vi ungdomar som ännu inte blivit juniorer som tränar i den. Extravaganza gruppen har vi tillsammans med de andra klubbarnas ungdomar också. Så vi tränar tillsammans. Det tycker jag är skoj så man lär känna andra utanför sin egen klubb.

I övrigt på ön har jag i sommar sprungit 2- och 3-dagars samt Medeltidskampen.

Nu ska jag berätta lite om de olika fastlandsresorna jag gjort i sommar.

Rikslägre i Idre 23 juni – 30 juni

På midsommardagens förmiddag samlades vi som skulle resa till Idre fjäll för att delta på Rikslägre. I år var det alla klubbar på Gotland som deltog så vi var några stycken. Totalt var vi 10 ungdomar och 5 ledare.

Till Idre åkte vi i 2 minibussar. Det är ganska långt att åka så det tar nästan hela dagen med båt och buss inklusive raster.

Vi bodde i 2 lägenheter med en dörr emellan så vi kände att vi kunde ha en bra gemenskap.

Själva lägre började inte förrän på söndagskvällen med en invigning. Men vi Gotlänningar kommer alltid upp på lördagkvällen för att vi ska hinna upp. Det innebär att vi kan få träna lite extra under söndagen.

När det är invigning av lägre så träffar man sitt lag som man ska vara i på äventyrsdagen. Det är alltid lite pirigt att se vem man hamnar med. Men det brukar gå bra. Så även i år. Jag hade ett roligt lag och det gick fort att lära känna alla.

Under rikslägre veckan så tränar man två pass om dagen. Ett på förmiddagen och ett på eftermiddagen. Man åker ut till olika platser och tränar med sin klubb. I vårt fall Gotland.

Det är så lyxigt så vi behöver inte laga någon mat alls själva. All mat serveras i restaurangen. Vi behöver inte ens diska.

På kvällarna kan man välja om man vill gå till badhuset, spela minigolf, spela bowling eller bara hänga med sina vänner. En kväll bakade vi kladdkaka tillsammans.

På tisdagen deltog vi i en frivillig tävling som sker på området. Den var jätte jobbig för man upp och ner hela tiden. Men ändå kul att vara med.

På onsdagen är det alltid en äventyrsdag. Man får då tillsammans med sitt lag (som man träffade på invigningen) olika uppgifter som ska lösas under förmiddagen. På så sätt samlar man poäng. De två lag som lyckats bäst under dagen går till en final som sker på eftermiddagen.

En annan sak som är roligt och lite annorlunda med rikslägre är att det går lösa renar överallt på området. Det är man ju inte riktigt van med här hemifrån.

Sista kvällen samlas alla deltagare för en avslutningsceremoni. Där delas det ut priser till segrarna i

de olika tävlingarna som varit under veckan. Man lottar också ut priser till de som deltog i orienteringstävlingen på tisdagen. I år hade jag sådan tur att jag vann ett lottat pris från tävlingen. Det var ett presentkort hos Orienteringsspecialisten. Kul!

Efter avslutningsceremonin är det disco för alla som vill.

På fredagsförmiddagen checkade vi ut från våra stugor, tog ett sista träningspass innan vi styrde kosan mot Nynäshamn och båten igen. Kl 01,15 natten till lördagen var vi hemma på ön igen. Gissa om jag var trött då.

O-ringen i Hudiksvall 18 juli – 20 juli

Dagarna innan O-ringen åkte jag, Folke, Johan och Adam (båda från VOK) tillsammans med Anna Samelius till Hudiksvall för att träna inför Ungdoms SM (USM)

Vi åkte med båten tidigt på onsdagsmorgonen. Därefter körde Anna oss till Hudiksvall.

I Hudik deltog vi i öppna klasser på en tävling som var däruppe. Därefter hade vi kartgenomgång och diskussioner tillsammans.

Vi bodde i en stuga väldigt nära tävlingsplatsen. Så vi kunde gå till och från Arenan.

Stugan hade ingen toalett så man fick gå ut på utedasset mitt i natten. Läskigt....

På torsdagen sprang vi först tävlingen som var på samma plats som dagen innan. På eftermiddagen tränade vi på berget på en bana som Annas bekanta fixat åt oss.

Den var lite knepig så det blev en utmaning. Roligt när man får tänka till lite på banorna.

Fredagen började vi med att träna ytterligare en gång på ett berg. Därefter tog vi ett dopp i en sjö.

Sen åkte Alla utom Folke mot Nynäs. Folke lämnade vi kvar i Hudik då han skulle vidare till O-ringen.

Jag sa hej då till alla i Nynäs för där blev jag hämtad av mamma då vi skulle vidare på en familjesemester.

Götalandsmästerskapen i Eksjö 10 augusti – 12 augusti

Tidigt i ottan på fredagsmorgonen samlades vi som skulle åka till Eksjö och årets upplaga av Götalandsmästerskapen (GM). Vi åkte i två minibussar.

För en gångs skull tog inte resan till tävlingsorten så lång tid. Så vi hade tid över att äta och fika innan det var dags att förbereda sig för årets GM start.

På fredagen var det sprint i Eksjö.

På lördagen sprang vi långdistans och på söndagen var det stafett för en del eller andra chansen för andra.

Vi bodde allesammans i ett klassrum. Det trångt med mysigt.

Vi har alltid så kul när vi reser tillsammans alla klubbar. Alla tar hand om varandra och har kul ihop.

Fortsättning

► Fortsättning: Natalies OL-sommar

Ungdoms SM in Luleå 30 augusti – 3 september

Sommarens höjdpunkt var att få åka med till Luleå och Ungdoms SM (USM)

Det var jag från Bro som åkte tillsammans med Klara, Felix, Johan, Adam och Anna från VOK.

Luleå ligger ju inte nästgårds så resan dit var lång. Vi började med båt härifrån vid lunchtid på torsdagen. I Stockholm mötte vi upp Stockholms orienteringsförbund som vi sedan reste ihop med. Det var lite extra kul då jag har två kompisar där som jag lärt känna på Rikslägre.

När vi mött upp Stockholmare så gick vi på tåget som skulle ta oss till Luleå. Vi Gotlänningar bodde alla i samma sovkupe.

Det tog lite drygt 12 timmar att resa till Luleå. Så vi var på plats där tidigt på fredagsmorgonen.

Framme i Luleå gick vi till en butik och köpte lite frukost som vi satt i en park och åt innan bussarna kom och hämtade oss och körde oss till Arkushallen där vi skulle bo.

Arkushallen är en stor idrottsanläggning. Vi bodde massor av orienterare tillsammans i en jätte stor hall. Men man hade delat upp det som i små rum. Vi delade rum med Ångermanland. Det var också kul för även där har jag en Rikslägre kompis.

Jag och Klara är egentligen för unga för att delta på USM. Men för att Gotland skulle få ihop ett lag till stafetten på söndagen så fick vi åka med. Det var jätte bra tycker jag för då fick vi se och lära hur det går till på ett USM.

På fredagen var det sprint. Innan sprinten sitter alla deltagare i karantän. Dvs de får inte prata med någon som varit ute på banan och de får heller inte ha med sig sin mobiltelefon in i karantänen.

På kvällen var det invigning. Då blir varje distrikt presenterat. Man berättar lite om distriktet. Tex att Gotlands högsta punkt är Lojsta. Därefter får man gå upp på en scen och visa upp sig. Vi hade en skylt som det stod Gotland på samt även Gotlandsflaggor med oss upp. När vi gick upp på scenen spelade de Smaklösa i högtalarna för oss. Vi fick kvällens högsta jubel från de andra deltagarna.

Häftigt känsla att få stå där på scenen.

På lördagen sprang de som skulle tävla på förmiddagen. På eftermiddagen fick jag och Klara ge oss ut på D15 banan och känna på hur terrängen var. Vi sprang tillsammans så vi kunde fundera ut bästa vägvalet ihop.

På kvällen var det prisutdelning och därefter disco för alla deltagarna.

På söndagen var det då äntligen dags för stafetten som jag längtat efter. Lite nervöst och pirrigt var det.

Jag skulle gå ut på sista sträckan som var en D16 sträcka. Men först skulle jag vänta in att Adam, Klara och Felix skulle komma i mål från sina sträckor. Tyvärr blev de lite sena så jag fick gå ut i en omstart tillsammans med 12 andra tjejer. Häftigt att springa iväg när alla hejar på en.

Det gick jätte bra för mig fram till kontroll nr 4. Där trampade jag riktigt snett så jag fick en ordentlig stukning. Min första tanke var att bryta då det gjorde så ont. Men sen kände jag att har jag åkt så här långt och vi är ett lag så ska jag i alla fall ta mig i mål.

Så försiktigt tog jag mig fram i terrängen. Jag tog kontroll efter kontroll. Foten värkte, tårarna brände men jag ville lyckas. Så äntligen stämplade jag kontroll 100. Då var prisutdelningen precis slut. Anna och Klara fick syn på mig i skogskanten till upploppet och började heja som tokar. Detta

Klara Bäckstade, Felix Bäckstade, Johan Bergius, Natalie Gardelin och Adam Österdahl. Foto: Anna Samelius

resulterade i att hela arenan började heja på mig då jag var den sista löparen som skulle komma i mål i årets upplaga av USM.

Klara och Adam kom ner och mötte mig på upploppet. I handen höll de Gotlandsflaggan som vajade när vi tillsammans sprang över mållinjen. Mäktig känsla. Vi blev i alla fall inte sist i resultatlistan. Många lag hade felstämplat och några hade sämre tid än oss. Så vi nådde vårt mål. Alla skulle vara godkända. Härligt!!!!

Efter duschen åkte vi buss in till Luleås centralstation. Där hängde vi i parken tillsammans med Stockholms- ungdomarna. Vi turades om att vakta allas väskor så vi kunde få gå och äta på de olika restaurangerna som fanns att välja på. Kul att hänga med Stockholmarna och lära känna lite nytt orienteringsfolk.

Vid 21 tiden gick vi på tåget och åkte tillbaka till Stockholm. Innan tåget var framme gick vi runt till Stockholmarna och sa hej då. Väl vid Stockholms central tog vi en taxibuss direkt till Nynäs för att hinna med båten.

På måndag eftermiddag var vi tillbaka på ön. Trötta, nöjd och glada. Vilken upplevelse.

Jag är så tacksam att man med hjälp av klubben, övriga klubbar och alla frivilliga ledare får chansen att åka på alla dessa träningar o tävlingar. Är så glad över att ledarna väljer att lägga sina lediga dagar på mig och mina orienteringskompisar. De är guld värda.

Det är också kul att få chansen att representera Gotland. Orientering är verkligen livet!!

Skrivet av Natalie Gardelin

► Mot toppen på högsta berget

Kjell Skalberg om sitt Kebnekaise-äventyr

Varför vill man upp på toppen! Tanken började gro för ett år sedan att bestiga Kebnekaise, först lite kollande på nätet hur långt är det dit och så vidare, enkla grundfakta är att det ca 2100m högt och det är 30 km från närmaste farbara väg. När ämnet kom upp lite då och då så märkte jag att det var fler som misslyckades än det var dem som verkligen kom upp på toppen. Bara det var ju inspirerande!

Sen kollade jag vilka alternativ finns det för att komma upp på toppen! Det enkla sättet är att flyga helikopter hela vägen upp, men det kändes som fusk. Man kan åka båt delar av den första biten från Nikkaluokta, ca. 6 km, men det kändes inte ok att ta hjälp av motor.

Så utmaningen blev att ta sig hela vägen till toppen av Kebnekaise till fots.

Så på försommaren bestämde jag mig för att nu var det dags att planera resan, men tiden gick och i halva juli så pratade jag och Karin ihop oss om att i början av augusti blir bra.

Skall jag kör bil eller flyga! Det blev flyg. Hur många dagar behövs! Så här tänkte jag, en resdag upp, en dag att bestiga berget och en resdag hem. Alltså flyg upp den 7/8 och hem 9/8 beställdes, utan att jag egentligen hade någon koll om tidsplanen var realistisk. Vid koll med fjällstationen var allt boende fullbokat så det återstod bara att tälta på fjället. Då var det bara att packa ryggsäcken med vad jag trodde behövdes, med fokus på så lite vikt som möjligt, så sovsäcken fick bli kvar hemma. För att vara väl förberedd så hängde jag på mej ryggsäcken och gick från vår bostad och ner till flundreviken och upp igen två gånger, 35m höjdskillnad!

Tält, liggunderlag, kläder, tandborste och två par skor fick det bli, det blev ändå 10 kg. Resan började i Visby 7/8 kl 08:00 med flyg till Arlanda, väntetid, sedan flyg till Kiruna, väntetid, gick runt lite för att prova in ryggsäcken ca: 2 km, sedan buss till Nikkaluokta dit jag kom kl 16:30, bunkring med två bananer, två chokladkakor och lite vatten började dagens etapp, 19 km gång till Kebnekaise fjällstation.

Jag började väldigt optimistiskt med en hastighet av 10 min/km, det gick bra i ca: 8 km, sedan kom tröttheten och backarna, stigen blev stenigare och det började bli kallt.

Men 20:15 så var jag framme rejält trött och frusen, lite panik kröp fram, jag måste hitta tältplats och få i mig lite mat innan natten, men ca 22 la jag ner huvudet på liggunderlaget som låg på en gropig fjällhäll, påklädd med de kläder som jag hade och en liten filt som kändes som ett frimärke.

Efter en kall natt så kändes väl inte fötter och kropp riktigt på hugget men det var bara att sätta i gång med frukost kl:06:00, efter det så packades den lilla ryggsäcken med en banan, en chokladkaka, vatten och orienteringsskor!

07:00 startade jag vandringen 9,5 km uppåt Kebnekaise, första biten är ganska lätt på skrå ca 2 km sedan börjar stigningen och dom steniga partierna, när jag kommit till 4 km fick jag lugna ner tempot lite för att inte dra på mera mjölksyra i benen, efter bron över Kittelbäcken blev det brantare och stenigare, vid 5,5 km blev det riktigt brant där vartannat steg skulle lyfta kroppen 1 meter, på toppen av Vierranvärri så upptäckte jag att nu gick det utför ca 400 höjdmeter ner i Kaffedalén för att sedan gå upp igen, mentalt lite påfrestande när benen inte ville lika mycket som huvudet. Dimman som kom in från Norge var lite oroande för om det skulle spolia ett besök på toppen.

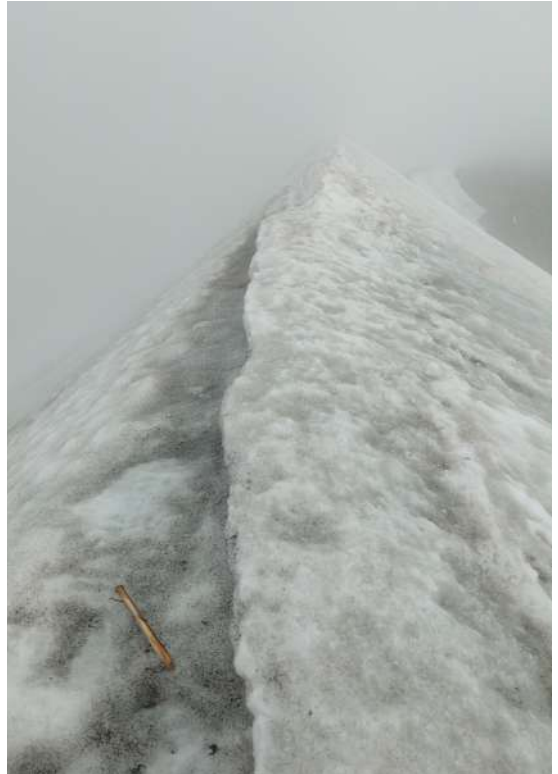
Jag upptäckte då lite brister i min utrustning, det hade varit bra med stavar och bättre skor, men nu bar det uppåt mot Kebnekaise, delen mellan 8 och 9 km kändes rätt ok, det var inte lika brant där.

Helt plötsligt uppenbarade sig toppstugan dels för att jag närmade mig den och dels att dimman skingrades och solen fick mer plats, väl där syntes hela glaciärtoppen på Kebnekaise, så ny fart fram till iskanten för att där upptäckte min nästa brist i utrustningen, dom andra satte på sig stegjärn på sina kängor för att kunna gå uppför på is, jag bytte till orienteringsskor med små 5mm dubbar! Men ge upp nu, aldrig! Så det var bara att försöka få fäste i isen och kravla sig uppåt och även om det gled lite åt fel håll ibland.

Men efter 4,5 timmars hårt slit så var jag på toppen av Kebnekaises sydtopp, visserligen helt nyligen degraderad till näst högst i Sverige, men jag skrapade ihop en 30cm hög och ställde mig på den och utnämnde mej till Sveriges högsta knopp.

Det är hisnande att stå på denna glaciärkam och se branten åt väster och stupet åt öster, åt norr ser man nordtoppen inte allt för långt bort, i orienteringsskor.

Fortsättning.

►Fortsättning: Kjells väg mot toppen

När jag sedan skulle ner för glaciären var det inte lättare, sista biten på isen tog tyngdkraften över och farten blev högre än vad benen klarade av, men jag landade mjukt! Nu var det lite rast i toppstugan innan det var dags att återvända, då sa mina ben stopp, kramper i båda lårmusklerna gjorde att vilan fick bli lite längre än planerat men efter 30 min var det igång igen neråt, jag och en norrman gick lite fel neråt vi hamnade ca: 300m på sidan om det rösade leden, men när jag berättade att jag var orienterare hängde han på och vi kom på rätt spår.

Denne norrman 64 år berättade att det var hans femte besök men det var första gången som han kunde komma ända upp på toppen, så vi hade tur med vädret.

På min väg ner i kaffedalen kändes ytterligare en brist i utrustningen av, mina skor var för mjuka så att tårna ville ut framåt när man går utför, smärtsamt!

Jag fick försöka att styra stegen så att det blev mindre belastning för tårna, väl nere vid bron över kittelbäcken så visade det sig att smältflödet från berget hade ökat så det rann lika mycket vatten bredvid bron som under den, så det var bara att snöra på sej orienteringsskorna igen och vada över i det kalla vatten som kom från toppen.

Kroppen kändes nu ganska slut på energi och jag hade bara vatten kvar att dricka, så det blev ganska många kortstopp den sista biten.

Men efter 9 tim så var jag åter vid fjällstationen, en euforisk känsla att klara av detta, för mig var det betydligt tuffare än vad jag räknat med. Dom gotländska backarna räcker inte till för att ge den träning som behövs.

Nu övervägde jag faktiskt om jag skulle ta helikopter den sista etappen, men efter lite mat och en lättöl bestämde jag mig för att försöka att gå 19 km till Nikkaluokta.

Det var ganska lätt att somna denna kväll efter att jag informerat de nära att jag var nere hel och vid liv, och att Kebnekaise var bestiget.

Frukost 06:00 och sedan upp med rygsäcken på ryggen, lite lättare eftersom jag lämnade tältet till behovande! 06:40 började mina sista 19 km vandring, det gick förvånansvärt lätt efter allt som kroppen varit utsatt för, jag höll mina kilometertider som jag planerat och gick med uppsträckta armar in i Nikkaluokta kl 10:45. 10 minuter efter jag kom fram öppnade sig himlen och regnet vräkte ner, tack gode gud för din medverkan! Jag tycker att det känns mer äkta när man går till fots hela vägen från det att allmän väg upphör.

Kortversionen: 60 km att gå och 2100 meter uppåt, och ner igen och vem har sagt att det skall vara lätt!

Resan hem med buss och flyg flöt på bra förutom att min rygsäck kom hem ett dygn efter mig, väl hemma mötte Karin mig med champagne och fin middag, och så var den resan slut.

Kjell skalberg

► Anne-Marie och Gert på VM

Åtta dagar i tryckande värme i Danmark

Anne-Marie och Gert på WMOC (World Masters Orienteering Championships), eller Veteran-VM 2018 i Danmark.

4200 deltagare från 45 länder. Flest deltagare kom från Sverige (844), Finland (654) och Norge (553) medan Argentina och Kazakstan var minst med en gubbe vardera. Klasser fanns för HD35- H95 och D90. Från Bro OK deltog Anne-Marie och Gert Lundquist i D75 respektive H65. I dessa klasser var det 105 respektive 370 deltagare.

Vi sprang i 8 jobbiga dagar i ett sträck. 3 träningar, 2 kvältävlingar och 3 finaltävlingar (sprint, medel och lång). I kvältävlingarna var löparna slumpvis indelade i olika kvalheat där de bästa i varje heat gick till A-final, de som var nästan lika bra till B-final o s v. ända till E-final i de största klasserna (H60, H65 och H70).

Vi hade lite olika målsättningar med vårt tävlande. Anne-Marie hade som mål att kvalificera sig till B-finalerna. Då blir det lite kortare och kanske lättare än A-finalerna. Gert hade som mål att få två placeringar bland de 10 bästa i klassen (i A-finalen naturligtvis).

Sprintfinalen gick inne i centrala Köpenhamn med mål vid Christiansborgs slott. Anne-Marie hade klarat målsättningen och sprang i B-finalen där hon hade stora problem med guidade turistgrupper som var i vägen och som skymde några av kontrollerna. Gert hade en bra placering på gång men gjorde ett idiotiskt misstag i slutet av banan. 55 sekunders hjärnsläpp innebar en djupdykning från 9 plats till 29 plats vilket slutligen blev en 28 plats (4:e svensk).

Sen bar det av ut i skogen till medelkval och medelfinal i Tisvilde hegn. Ganska tungsprungen terräng med rejäla höjdskillnader. Anne-Marie fixade åter målet och fick springa B-final. Efter ett bra lopp blev hon 10:a och fick som tack springa A-finalen på långdistansen (1100 meter längre än B-finalen). Gert undvek hjärnsläpp och blev 7:a (3:e svensk) efter några mindre missar. Tävlingarna avslutades med långdistansfinalerna strax väster om Helsingör. Det blev ett riktigt kraftprov med ovanligt långa och tuffa banor i 30 graders värme. Många var rejält slitna på upploppet. Publiken gömde sig i skuggan i skogen och det fanns nästan ingen som hejade på upploppet. Anne-Marie kom trött i mål på plats 40 efter 4200 meter och 80 meters höjdskillnad medan Gert efter 7200 meter och 115 meters höjdskillnad placerade sig på 6:e plats (2:e svensk).

Målsättningarna? Ja Anne-Marie kom till A-final på längden vilket var bättre än målet och Gert uppnådde målet med sina två tio-i-topplaceringar. Kan konstateras att Gert troligen missat medaljer även med prickfria lopp. Gubbarna var snabba!

Lite övrigt smått och gott:

- I Danmark är det inte dusch på tävlingarna. Inte ens på ett veteran-VM med 8 dagars spring.
- Ändrade startlistor ett par gånger eftersom internationella orienteringsförbundets regler inte följts. Trafikkaos en dag.
- Tillåtet med kortbyxor på medel och långdistans.

Fler WMOC? Ja det kan det nog bli någon gång i framtiden.

Anne-Marie och Gert

~~Gotlands Bro OK
Box 1145
621 22 Visby~~

Sauli Jakobsson har lämnat oss

Några dagar före sin 85-årsdag lämnade Sauli oss. Sauli kom 194, endast 8 år gammal, tillsammans med sin bror som krigsbarn från det av krig hårt drabbade Finland till Sverige, Gotland och Bunge.

Sauli blev bonde vid Stux i Bunge där han levde fram till sin pension.

Sauli var en sann idrottsman med rätt inställning till idrotten och tävlandet. Han gjorde verkligen skäl för sitt namn "Gotlands gladaste idrottsman" eftersom han alltid sken som en sol oavsett resultat.

Medeldistanslöpning på löparbanorna, terränglöpning och längdåkning på skidor var Saulis idrottsgrenar som ung. Sauli deltog i åtskilliga Vasalopp med stor framgång.

Sauli började orientera som 30-åring i OK Rauken och kom till Bro OK 1970 främst för att springa startsträckorna på 10-mila och andra stafetter. Saulis löpförmåga kom väl till pass och det var inte många som "hängde av" honom på startstäckan.

Det visade sig att Sauli inte bara kunde springa fort utan han blev ganska fort duktig orienterare med åtskilliga DM-segrar på meritlistan. Han fick pris för årets prestation i Bro OK 1977.

Saulis livsgnista släcktes något när hans fru Lea gick bort för några år sedan.

Den sista tiden bodde Sauli på äldreboendet "Fältgatan" men orken tog slut och han insomnade lugnt och stilla den 20 juli.

Vi minns Sauli som en mycket god kamrat som spred glädje överallt och i alla kretsar.

Anders Nilsson

Sauli Jakobsson 2015

Foto: Karl Melander/Gotland's Tidningar